

עין משפט
נר מצוה

עא א ב מ מיי' מ"א מ'סלט
פסוק'ס סלט י':
עב ג מיי' טז סלט ט':
קד ד ה ו מיי' טז סלט יח':
קד ודמי פייגמל' פסוק'ס
ה סלט א ופטין' סלט א':

שיטה מקובצת

א] תיבות ר' שמעון אומר ור' יהודה דבעיא כולה לבינה ור' יהודה לבינה משמע כולה לכל אהא לבינה דבעיא כולה לבינה ור' יהודה לבינה משמע כולה לכל אהא לבינה אקורט ודחוק וזיל דלבי' משמע לבינה רוב לבינה ור"ס ור' יהודה כל לאספי אהא ור' יהודה סבר כל לגרוד אהא לשון כל דהו ולאקמא אקורט ובינא ביה יש בריש בכורות גבי ח' בבור. תר"ח: א] מקומה בחין: ו] ואת בו ברת. פ"ה ואי קשיא אבאי לא תנא בורת לבינה תרין חוץ תסמא כרמב"ן ולא נהורא ואי' לבינה להקטיר קורט אחד מלבינה ועוד הא אוקימנא מתניתין כר"ם דאמר חסר לבינה: פסולה וניהא לביש דשטמא דמתרין בורת להקטור קומץ דילפינן אכילה מובח מלבינה אדם דרבינא אב האכל יאכל בשמי אכילת הכתוב סמך ומה אכילה אדם בבית אף אכילה מובח בשמות ודוקא במידי דבר אכילה אבל במידי דלאו בר אכילה לא יליפין אכילה מובח מאכילה אדם ולבינה לאו בר אכילה ומיהו לא נהירא דהא בהריא גתא במלבינה הקומץ והלבינה שוקריב מהם בורת בחוץ אלאמא גבי הקטרת חוץ וליף אכילה מובח מאכילה אדם אלא נראה לומר דהסך אכולהו ביות דלעיל לא דסך להאריך וואו הדין ללבינה. תר"ח: א] והתניא קומץ לבינה בר גורסי' בתוספתא ריש אומר קומץ לבינה שחסי הלכך קא פריך מינה דר' שמעון אדר' שמעון הסיר ואח"כ מהיר' אדר' שמעון הבאה כר' והטעם נמחק: ו] עשרון ובת"כ נפקא לן קרבן מנחה מלמד שהחיד' מתרבו לבינה: ו] חסר פסל דלא: פ] עשרין ופולגתא וואו (בירושלמי שקלים פ"ו א' ח"א) אי קומץ בעלי' בעינן אי קומץ כחו: פ] כל בבית: ז] הרי שנים חסיד': פ] ובן ובת"כ יליף לה בגווי' ריש אומר נאמר כאן אוכרה ונאמר להלן אוכרה מה להלן מלא קומץ אף כאן מלא קומץ מלמד שהוא שני קומצין מלא הקומץ לסדר זה ומלא קומץ לסדר זה: אחר ד"ה בויכין מהיר' בתחלה תחילת סודו וחסיד ומהיר' בסוף ההקטירה וחסיד: יג] קמיעה סבר לא תויבת נאכר מתקן: יג] דמנחה חסיד ומהיר' בברי קומץ דירה שאני מערב עם המנחה דהא עומד בבוויכין וחסיד ומהיר' שנועין: ד] כבר נפסולה: פ] לי"א דנך שהפריש כר' דאמרין דיל לגבי האי חיי ליה זיל לגבי האי חיי ליה: ו] שחיטב על אכילה: ז] תיבת ביה נמחק: יח] תפסיל במחשבת: יט] כתביה בצו את אהרן כדורשי' לעיל תתנו עזין לתוך למקטור חסיד ומהיר' ואין בו כרת. האוכל מלמד המנחה חוץ חייב כרת דהכי אפריזן בת"כ יכול יתא חייב על חוץ לפקטור בת חיל בחוץ לזמנו האוכלתן [כסנו עונה שהיה חוץ לזמנו ר"ן] ותיבות תתנו ענין לחוץ למקטור נמחק: פ] למקטור הכרתו ואי קשיא את תיבו: פא] קודש אבל בחוץ לזמנו יש כרת דילפינן עז עזי' אהרן: גא] דאיתקש לחטאת אהרן: גא] נמחק: גא] בלשון ראשון ותיבת אחד נמחק:

יא:

קומץ וּלְבוֹנָה שְׁחָסַר בּוֹ. ככל דוכתי משמע דשיעור לבונה קקומץ ולקמן צפרק צתרא (דף קו:) גמר דלבונה לא יפחות מן הקומץ דכתיב והריס ממנו צקומצו מסלת המנחה ומשמנה ואם כל הלבונה מקיס לבונה להרמה דמנחה מה הרמה דמנחה קומץ אף לבונה

קומץ ולבונה צאה צביצין שני קמא׳ס

יליף לה צת"כ צג"ש דנאמר כאן אוכרתה וגבי קומץ אוכרתה מה להלן מלא הקומץ אף כאן מלא הקומץ והיינו שני קמא׳ס מלא הקומץ לסדר זה ומלא הקומץ לסדר זה: ר' יהודה סבר כ' ואפ' חד קורב. משמע הכא דרבי יהודה סבר דהלבונה כולה לבונה משמע וה"נ אית ליה צפ"ק דצבורות (דף ג.) צבור כוליה צבור משמע כתב רחמנא כל דאפי' כל שהוא ותימה דצפרק כסוי הסם (חולין פח.) שמעינן ליה לר' יהודה דמו מקא'ת דמו משמע ושמא משום דכתיב דמו צווי"ר דריש דס כל דס משמע כתב רחמנא דמו דאפי' מקא'ת דמו ולפי צצרא זו לא יתכן מה שפוסק ר"ת כרבי יהודה דלמר אס יש שס דס שלא הוא פטור מלכסות דהא אמר בצבורות (דף ג.) לית דחש לה להא דר' יהודה דלמר שותפות עובד כוכבים מייבת צצבורה ושמא יש לחלק צין דס לצבור וכמו כן לרין לחלק דלא תקשי הלא דצבורות אהא דלמר פרק אלמנה נזונית (פסות 15:) לית דחש לה להא דר"ש דלמר ל) מקא'ת כסף ככל כסף ובשעמטין משמע דאית ליה לר"ש לבונה כולה לבונה ואל דלריש רבי יהודה הכא כולה לבונה וכן לקמן צפ' כל המנחות צאות מזה (דף טו:) דריש כל מוס וצריש אלו ועוצרין (פסחים מג.) לא דריש כל לקמן אפרש צפרק כל המנחות צאות מזה (דף טו:) צג"ע ח' :

ורבי שמעון את לא דריש. פי' לא דריש להא דרשא אבל דלא דריש כלל לא קאלמר דשמעינן דדריש את צפ"ק דצבורות (דף ו.) גבי את הגמל דדריש ליה לאסור את חלבו ולקמן צפרק כל המנחות צאות מזה (דף ס:) דלריש ר"ש את המנחה לרבות שאר מנחות להגשה ומש"ה לא מיימי הכא הלא דשמעון העמסוני כדמיימי לה הם צצבורות על רצנ וכן יש לתרץ מרבי יהודה דדריש הכא את ובפ"צ דסוטה (דף ז.) ט דריש רבי יהודה צוואות וקצלות מהאלות כר"ם ואלציה דר"מ מסיק המס דאת לא דריש וע"כ כמו כן יאמר לרבי יהודה אלא ודאי לא דריש להאיא דרשא קאלמר ומיהו י"ל דר' יהודה את לא דריש ואם דריש והכא כתב ואם כל הלבונה ועוד קשה דר'

יוסי הגלילי דריש צפרק שור שגגה ד' וה' (צ"מ מב.) נקי מדמי ולדות אלמא דריש הנאת עורו מאת צשור כדמשמע התם וצפרק צהמה המקשה (חולין דף ע:) משמע דלא דריש את צגמרמ א) צהמה שמת עוצרה כו' דקאלמר על מילתיה דר"י הגלילי קלוט צמעי קלוטה ליטעמא משמע דסצר כרצנן דר"ש דשרו פרק קמא דצבורות (דף ו.) קלוט (צמעי קלוטה) ולא דריש אתין ומיהו יש לפרש דפרין צחולין (שס) מקלוט צמעי קלוטה שראשו ורוצו דומה לאמו דשרי לכ"ע: **בגוץ** שהפריש זה שני קמצים. וא"ת והיאך קדשי אי צנת אחת האמרינן צפרק המודה (לקמן עח:) מודה ששחטה על שמונים חלות לא קדשו לר' יוחנן ואי צוה אחר זה האמר' נקדושין צפ"כ אחת האמרינן צפרק המודה (לקמן עח:) מודה ששחטה על שמונים חלות לא קדשו לר' יוחנן ואי צוה אחר זה האמר' נקדושין צפ"כ (דף ג:) דכל שאני צוה אחר זה אפי' צנת אחת אינו והכא כיון דליתיה צנת אחת כל שכן צוה אחר זה וי"ל כגון דלמר יקדש קומץ אחד מתוך שני קמא׳ס דללמר צפרק המודה (שס) הכל מודים היכא דלמר ליקדשו ארבעים מתוך שמונים דקדשי:

בגוץ שהפריש זה שני קמצין. בלשון בג' אחד פי' בקונטרס דהאיא דקמי פסולה שהפריש לא שני קמא׳ין ואי אפשר לומר כן דלעיל

משמע דבהפריש לה שני לוגין יש לי להכשיר יותר הואיל והאי חזי ליה והאי חזי ליה והי"ה הכא שיש להכשיר יותר בהפריש לה שני קמא׳ים מצקומץ וחזי ועוד דקאמין צמון הפריש שני קמא׳ים ואצד אחד מהן קודם קמיה לא הוקצבו פירוש וכשרה אצד לאחר קמיה הוקצבו והוא

כל המנחות פרק ראשון מנחות

והסניא ח' הקומץ אם הלבונה כו'. כמדומה לי דליירי צה ר' שמעון כו' קפריך מינה לרבי שמעון: **לבונה הצאה עם המנחה.** אם חסרה צשעת הקטרה כשרה לר"ש כדיליף לקמיה (פסוקה צבוג' וז) מכל הלבונה אשר על המנחה והאי דקמי חסר כל שהו פסול ללבונה הצאה צפני עאמה כגון האומר הרי עלי לבונה יציא מלא

קומץ לבונה על המוצה צפ' האומר הרי עלי עשרון א] (לקמן קו:) דהסמ ודאי חסר ו] פסול דלא כתיב ציה ואם כל הלבונה דילפינן מינה לקמן כל אפילו כל שהוא: **רבי מאיר.** סמס מתנינן דקמי חסר לבונתה פסולה: **קומץ צתפלה.** צשעת קמיה צעינן שיהיה צכלי מלא קומץ וצבא כולו מודו דמתפלה צני קומץ וכדילפינן מג"ש צפ' האומר הרי עלי עשרון ח' (לקמן קו:) **וקומץ צסוף.** צשעת הקטרת לבונה שלא תחסר: **רבי יהודה סבר.** ז'אי הוא כתב כל משמע דאפי' קורט אחד דכל משמע כל שהוא כמו אין לשפתתך א] כל (מלבי"ם ד צ ד): **אם לרבות קורט אחר.** סה"י הוא טעם: **אם לא דריש.** וכל

משמע ליה כל דהו כרבי יהודה: **צווינן.** מפרש צפרק האומר הרי עלי עשרון (לקמן קו:) דצני מד קומץ צכל צון וצון יא': **פשיטא.** דהא לא כתיב צה כל דלשתמע כל שהוא: **כאשר על המנחה דמיא.** ולימא נמי דהאי כל הלבונה אשר על המנחה קאי נמי אלבונה צצוינן ולררש צה כל דהו קמ"ל: **שפריש לה שני קמא׳ס.** פסולה דיומר מלאי ריבה: **קודם קמיה.** י"א נאצד לא הוקצבו עם המנחה וכשרה: **סוקצטו.** והוי כימר ופסולה: **היינו כף.** דהא פשיטא לן דסילוק צווינן קומץ דמנחה ז': **שהניט זמנה.** דקרבנן א) מוספין: **כמאן דפריקה דמיא.** ואם אצד לאחר המוספין אימא הוקצבו צכר ד' ופסלה קמ"ל א) כ"ש. ל"א א] ולא שמעתי כגון שהפריש לה שני קמא׳ין כשרה דלמרינן זיל לגביה דהאי חזי ליה זיל לגביה דהאי חזי ליה לא א) הוקצבו וכשרה דלא קרינא ציה פרט לשחטרה אפי' לר"מ דפסיל צחיסור לבונה הוקצבו והוי חיסור לצונמה צשעת הקטרה ופסול לר' מאיר: **בתנא' לאכול שיריה צחון.** חוץ לעוזה: **או להקטיר קומה צחון.** דמחשבה פוסלת צין שחיטב א] לאכילת אדם צין שחיטב על אכילת מוצח כגון הקטרה דכתיב ו] ציה גבי מחשבה (ויקרא ו) ואם האכל יאכל מצשר זצח שלמיו ציוס השלישי כו' ואמר צתורת כהניס) יכול כמחשבה שאם אכל ממנו ציוס שלישי יתא נפגל ת"ל המקריב אותו צשעת

הקטרה נפגל ואינו נפגל בשלישי אלמא צמחשבה מיירי שחיטב לאכול ממנו בשלישי וכתיב אם האכל יאכל בשמי אכילות הכתוב מדצר צאכילת אדם ואכילת מוצח: **פסול.** דמחשבת חוץ למקומו פוסלת דלמר צת"כ) יכול לא ח' תפסל מחשבת חוץ למקומו כשהוא אומר צפרשת קדושים תהיו [שס יט] אם האכל יאכל ציוס השלישי אם אינו ענין לחוץ לזמנו דהא י"א כתיבה צזא את אהרן [סע י] האוכלת ממנו עונה תשא תנהו ענין לחוץ למקומו. חוץ לזמנו צבכרת ואין חוץ למקומו ב) כרת. ואי קשיא הא כתב גבי חוץ למקומו צקדושים תהיו [שס יט] ואוכליו עונו יאש ונכרתה וגו' ההוא מוקמינן לה כצרימות צפ"ק (דף ה.) לכרת דעומר צגזירה שז דקודש קודש בא. ואי קשיא אמאי לא תנא נמי כוית מלבונתה תריך הך סתמא ו) כרננן דלמרי לעיל דלבונה כשרה בקורט אחד הלכך לא תנא כוית: **למחר.** דהיינו חוץ לזמנו דמנחה אינה נאכלת אלא ליום וילנהי' ב) ואיתקש לחטאת ואשם וצנחטאת ואשם אמר צת"כ) גבי מודה מנין לרבות חטאת ואשם דיאכל ציוס קרבנו תלמוד לומר זצח וצפר זצח מודה שלמיו וגו' (ויקרא ו):

פיגול

קמא׳ים מצקומץ יותר בהפריש לה שני קמא׳ים מצקומץ ויחיה יתירה

מסורת הש"ס

א) ורש"י מ"ח. ב) ופסחים כב: וצ"ע. ג) דכל משמע אפילו קורט. ד"ק. ה) דקריבו רש"י. ו) וזו פרשה ח' וכן צבחים כע. ז) וזו פרק יג ועי' וצחים כח: ח) למקומו הסיד אח"כ דיה ואין בו כרת ואי כו' פלי' וציה צפ"י. ט) כר"ש דלמר לעיל [ע"א], י) ויעי' רש"י וצחים כג. ד"ה יום ולילה וצ"ע. כ) וזו פרק יג. ל) לא אמרינן מקא'ת. מ"ק. נ) ויעי' ע' חס' צצבורת ג. ד"ה ור' יהודה וצחולין פח. ד"ה ור' יהודה. ט) מנעט יבי יהודה. מ"ק. ג) צבי צהמה. ז"א.

תורה אור השלם

1. ורררים ממנו בקצמיו מסלת דמנחה ומשענה ואת כל הלבנה אשר על המנחה להקטיר והמוצח ריח יריחא אוקריה ללך. ויקרא ו ח

הגהות דה"ה

א) רש"י ד"ה כמאן דפריקה וכו' קמ"ל ל"א ולא פלי' ומיות כ"ש נמחק: ב) ובא"ד לא הו"ל הוקצבו כ"כ (צו) אלא על הא דלמר רמי כו' על פי לשון אחר שפירש"י כאן: